

[Larsen-Ledet]

Det radikale venstre har ved flere lejligheder vendt sig imod bortcensurering af bøger fra biblioteker af politiske grunde. Det er derfor tilfredsstillende, at alsidighedskrav og hensyn til mindretalsgrupper slås fast i loven. Men problemet om, hvad der sker, hvis de politisk ansvarlige myndigheder ikke følger lovens krav, er ikke løst i lovforslaget.

Biblioteksbetjeningen af uddannelsesinstitutioner for mellemuddannelser er som gennemsnit alt for dårlig. I nogen udstrækning vælter staten byrder over på de kommuner, som huser statslige uddannelsesinstitutioner. Når der derfor i lovforslaget angives mindstekrav for den kommunale biblioteksbetjening, burde der også være mulighed for at angive mindstekrav for staten selv, således at disse institutioners biblioteksproblemer blev løst over en årrække.

Det radikale venstre er utilfreds med, at lovforslaget ikke indeholder tilskyndelse til fastlæggelse af samarbejdsformer mellem skolebiblioteker og folkebiblioteker. Det er vigtigt, at der igennem et sådant samarbejde gives et alsidigt og kvalitetspræget bibliotekstilbud til børnene.

I den offentlige debat har der ved mange lejligheder været udtrykt betænkelighed ved udgiftsvæksten på biblioteksområdet, og det er også sket her i salen i dag. Til dette er der at sige, at væksten i udgifterne først og fremmest har sin årsag i forhold, som ikke kan styres af bibliotekerne. Det er bl. a. den stærkt accelererende informationsmængde, det er væksten i uddannelsesniveau, og det er det stadig mere komplicerede samfund, der medfører stigende udgifter.

Bibliotekerne skal ved rationalisering, ved anvendelse af moderne metoder, herunder også EDB, stadig videreudvikles, men den lige og gratis adgang til samfundets information må fastholdes. Det er en samfundsmæssig og demokratisk nødvendighed.

Til kristeligt folkepartis lovforslag, nr. L 108, har jeg ikke mange bemærkninger, men der er en enkelt ting, som jeg vil drage frem. Jeg mener, det er farligt at give kommunerne ret til at blive censurkomiteer. Kommunerne skal fastlægge principperne, men den endelige afgørelse af bogvalg og materialevalg skal være personalets.

Jeg kan til begge forslag på det radikale venstres vegne sige, at vi vil positivt gå til udvalgsarbejdet for at se på spørgsmålene.

Steen Folke (VS):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort præcisere VS' holdning.

Først til regeringens forslag om bibliotekslov, nr. L 144. Vi finder, at der på mange måder er tale om forbedringer i forhold til tidligere cirkulerende udkast, men forslaget er omfattende, mange af styrings- og reguleringsmekanismerne er nye, og en endelig bedømmelse må derfor afvente en formentlig ret langvarig udvalgsbehandling.

Problemet med forskningsbibliotekernes integration ser ud til at være løst, så alle kan holde skindet på næsen, uden at der reelt sker en videregående integration end hidtil.

Den hidsige diskussion om skolebibliotekernes fremtidige tilhørsforhold er endt med, at de nu rent administrativt helt adskilles fra det øvrige biblioteksvæsen og i overensstemmelse med folkeskoleloven overføres til undervisningsministeriet. Det ser godt nok ud.

Kravene til heltidsbetjening, til faguddannet ledelse, til betjening af bl. a. handicappede, til udbygning med filialer og til musiksamlinger og musikudlån indeholder klare forbedringer, hvis de realiseres efter pålydende. Hvad der kan bekymre os i den forbindelse, er statsrefusionens afløsning af bloktilskud, som kun forekommer kulturpolitisk betryggende for de mest fremskridtshærgede dele af landet, hvis standardkravene bliver tilstrækkeligt høje og uomgængelige. I den forbindelse virker regeringens samlede politik ikke overbevisende, når kulturministeren betyder, at disse krav vil blive afstemt efter rammerne for udviklingen af den kommunale og amtskommunale økonomiske aktivitet. Hvilke krav på alle de nævnte områder kan forventes realiseret inden for sådanne budgetrammediktater? Det er noget af det, vi må have nærmere belyst, så vi ikke bagefter opdager, at det kun var skiltet, vi købte.

Forbedringen af biblioteksmaterialet for indvandrere er hårdt tiltrængt, og imødekomelsen på dette område, som VS rejste på et tidligt tidspunkt, hilser vi naturligvis velkommen.

Derimod finder vi det uforståeligt og ganske uacceptabelt, at opremsningen i § 27 af specialfunktioner, som skal støttes, ikke omfatter en institution som tidsskriftcenteret, som er en original, kommunikationsfremmende, ressource- og valutabevidst special-